No. 860 — Zaterdag 23 Juni 1900. — 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 22 Juni.

MERKWAARDIGE ERKENNING.

Zooals men weet, wordt van den kant der geloovige Protestanten steeds hoog opgegeven van hun eerbied voor het gezag der H. Schrift, die naar hun beweren, bij de Katholieken maar heel weinig in tel is.

En nu kwam voor eenigen tijd een geloovig Protestant, dr. Kuyper nog wel, in zijn *Standaard* in vollen ernst betoogen dat juist in de Katholieke Kerk het gezag der Heilige Schrift hoog in eere wordt gehouden, terwijl het bij de Protestanten eigenlijk zoo wat voor niets meer geldt.

Die erkenning is te merkwaardig om er niet een oogenblikje bij stil te staan.

Men moet weten, dat het anti-revolutionnaire hoofdorgaan al voor eenigen tijd schreef „dat voor het anti-revolutionnaire beginsel sterker ruggesteun te vinden was bij de roomschen, dan bij menigen geloovigen protestantschen kring."

Hierover door zijn geestverwanten hard gevallen, licht de Standaard zijn meening nader toe.

Hij betoogt, dat de geloovige Protestanten, in plaats van den wezenlijken vijand, de revolutionnairen in het oog te houden, zich de weelde hebben vergund van een gestadigen strijd tegen kerkelijke tegenstanders en vooral tegen de Roomschen, waardoor zij noodzakelijk in de kaart van de revolutionnairen hebben gespeeld.

Dat is vooral in 1897 het geval geweest, met het treurig gevolg dat men de revolutionnairen op het kussen geholpen heeft. En om nu te verhoeden dat dit ook in 1901 het geval mocht worden, maant de *Standaard* reeds nu zijn geestverwanten aan, hun gedragslijn te herzien en zich duidelijk rekenschap te geven van den eigenlijken strijd.

Dan zal men inzien dat de "papistische vraag", zooals hij ze maar kortelijk wil aanduiden, niet de principieele kwestie is, maar dat die principieele kwestie moet gezocht worden in de vraag "of we allen saam ons buigen voor een hoogere dan menschelijke autoriteit, die ook op staatkundig gebied haar gezag doet gelden."

Dit toch is formeel het punt, dat de anti-revolutionnairen van de revolutionnairen afscheidt.

„Buigt men zich niet voor zulk een hoogere autoriteit, dan blijft er niets anders over, dan dat de mensch naar zijn beste weten, en afgaande op het inzicht door ervaring en onderzoek verkregen, de dingen zoo goed mogelijk op staatkundig gebied inrichte. De meerderheid moet dan wel over de minderheid heerschen. En de oeconomisch minder bedeelden, die in getal de minderheid vormen, moeten er dan wel op uit zijn, om ten slotte alle politiek te laten opgaan in het streven, om alle bezitters van het overtollige te ontlasten.

Kortom, het standpunt van het proces, dat door de revolutionnaire groepen wordt ingenomen, is dan ten volle gerechtvaardigd."

Maar dat is natuurlijk niet het standpunt van de Christenen. Dezen erkennen wel degelijk een hoogere, dan menschelijke autoriteit en dat is het gezag der Heilige Schrift.

„Het geloof aan het bestaan van een hoogere autoriteit, die in het Schriftgezag ons beheerscht", zoo gaat dan de *Standaard* voort, „wordt formeel nog vastgehouden door wat men onder ons noemt de streng-orthodoxen, door de Grieksche en door de Roomsche Kerk. Op verschillende manier, onvolledig, bij Rome gebonden aan de leermacht der Kerk, het zij zoo, maar formeel staat in elk dezer kringen de hoogere autoriteit nog onwrikbaar vast.

Dit echter kan niet meer gezegd worden van veel protestantsche kringen, zij het ook dat daarin ontegenzeglijk nog het geloof in den Christus voortleeft. De afwijkingen mogen grooter of kleiner evenredigheden hebben aangenomen, maar de verzwakking valt niet te loochenen.

Zonder nu in het minst het vele goede, dat in deze kringen te beminnen valt, te miskennen, zullen de denkers onder de leiders ons toch toestemmen, dat op die wijze het objectieve punt van weerstand wegvalt.

Om dit nu scherp te doen gevoelen, kozen we met opzet een krasse uitdrukking, of ze tot nadenken en geregelde discussie mocht leiden, en schreven met het oog daarop, dat dit ons objectieve uitgangspunt wèl door ons bij Rome terug werd gevonden, zij het ook zijdelings verzwakt, maar dat juist dit eerste noodige almeer werd prijsgegeven in vele protestantsche kringen, die, hoe hoog ook gewaardeerd, ten deze de vastigheid verlaten hebben.

Schreef niet een hunner, dat, al had Jesus zich over eenige politieke kwestie uitgelaten, het woord van Jesus in dit opzicht voor hem geen autoriteit zou zijn?"

Hier hebben we dus, van geloovig Protestantsche zijde de openlijke erkenning dat juist in de Katholieke Kerk het gezag der H. Schrift nog onaantastbaar vaststaat, terwijl het in protestantsche kringen jammerlijk is verzwakt. En om den wille van dat gezag der Schrift is notabene de heele hervorming begonnen!

De Hervormers beweerden voor het gezag der Schrift op te komen tegen de Kerk, die volgens hen den bijbel verdonkeremaande.

En nu komen wij uit den mond van een hunner trouwste volgelingen te hooren, dat de Katholieke Kerk juist het Schriftgezag heeft gehandhaafd, waar het in protestantsche kringen vaak met voeten getreden wordt.

Wel spreekt dr. Kuyper nog van de "leermacht der Kerk", die bij Rome het Schriftgezag „gebonden" zou houden; maar dat is kennelijk nog een gevolg van zijn protestantsch vooroordeel; want juist omgekeerd is de leermacht gebonden aan het Schriftgezag.

Daar kan dr. Kuyper zich onmiddellijk van overtuigen door b. v. een encycliek na te slaan, waarin de Paus, de leermacht der Kerk uitoefenend, als leeraar der volken optreedt. Bij elke zinsnede bijna zal hij den Paus zich zien beroepen op het gezag der H. Schrift en haar woorden aanhalen.

En waar hij meent dat het gezag der Schrift bij Rome verzwakt zou zijn, gelieve hij maar eens aan te toonen in welk opzicht de Kerk thans aan de Schrift minder gewicht zou hechten dan b. v. in de eerste eeuwen des Christendoms.

Voor ons hedendaagsche katholieken geldt het Schriftgezag nog even onbetwistbaar als ten tijde der catacomben.

Maar hoe is het daarmee bij de protestanten gesteld?......

Het antwoord op die vraag geeft de merkwaardige erkenning van den *Standaard.*

The Destroyer of two free nations.

Onder bovenstaanden titel lezen wij in het *Handelsblad* van 17 Mei het volgende *Van dag tot dag*-artikel:

Lord Salisbury en de heer Chamberlain hebben beiden gesproken.

Indien de overmacht van Europeesch, Amerikaansch, Australisch, Aziatisch, Afrikaansch Engeland het wint van twee kleine volken, uit herders en landbouwers bestaande, dan worden beide naties weggebezemd door het despotisch gouvernement van Engeland, dat voorheen optrad als beschermer van vrije volken en onafhankelijke nationaliteiten.

Lord Salisbury, die lang nadat de oorlog begonnen was, in de meest

Feuilleton.

Een vroolijke Gezant.

I.

Deze geschiedenis vangt aan in den tijd, dat kardinaal Mazarin den vrede tusschen Frankrijk en Spanje wilde bevestigen, door het huwelijk van den jongen koning Lodewijk XIV en Maria Theresia, dochter van Philips IV. Hij had als gevolmachtigde Bautru afgezonden, om dit verbond te sluiten, een van de voorwaarden van den vrede der Pyreneën. Deze had echter al de plamen van Mazarin bijna in duigen doen vallen.

Op zekeren morgen werd hij gewekt door zijn dienaar, die hem kwam zeggen, dat de graaf de Penêz hem oogenblikkelijk wenschte te spreken over eene belangrijke mededeeling. Bautru de Serran was pas diep in den nacht thuis gekomen en gevoelde zich veel te vermoeid, om op te staan en over zaken te spreken. „Zeg aan Zijne Excellentie, dat ik hem onmogelijk kan ontvangen, dat ik ziek ben."

De bediende deed de boodschap. De graaf echter hield aan en wilde bepaald een onderhoud met den franschen gezant.

De dienaar meldde het zijnen meester, die hem boos zeide;

„Welnu, ik wil niet. Deel hem maar ineens mee, dat ik dood ben! Flink weg!"

„Dood!"......riep de graaf de Penêz uit, toen hij dat treurig nieuws vernam.

„Ach ik kan niet dit huis verlaten, voor dat ik eenige gebeden gestort heb bij den overledene"

De dienaar, die dat voornemen van den graaf niet verwacht had, kon gelukkig zijn meester van het bezoek des spaanschen minister verwittigen. En toen deze de kamer binnentrad, vond hij Bautru te bed, de oogen gesloten, de mond een weinig geopend als de Dood zelf. Hij knielde aan den voet van het bed en na ellenlange gebeden gepreveld te hebben, nam hij een heel groot wijwatervat en stortte den inhoud ervan uit op het hoofd van Bautru, die niettegenstaande de hachelijke positie, waarin hij zich moest houden, alle krachten noodig had, om het niet uit te schateren van het lachen.

Hij bleef doodstil liggen, geen spier van zijn gelaat vertrok. Hij speelde uitmuntend zijn rol als overledene. Nauwelijks echter was de graaf vertrokken, of hij sprong oogenblikkelijk op. Hij was druipnat en raasde tegen zijn onheilbrengenden bezoeker.

Een uur later gebruikte Bautru op zijn gemak een kostbaar ontbijt. Hij lachte erom, dat hij den graaf zoo mooi had beetgenomen en om het vreemde gezicht, dat deze zou vertoonen, wanneer hij voor de Penêz zou staan in vleesch en beenderen.

Daar luidden eensklaps alle klokken van Madrid ten teeken van grooten rouw.

„Zeker voor een der edelen van Spanje", dacht Bautru, "die minder gelukkig is geweest dan ik en niet mocht verrijzen."

Maar op hetzelfde oogenblik hoorde hij het blazen van een trompet en de zware stem van een spaansch gerechtsdienaar, die den bewoners van Madrid de volgende proclamatie deed hooren:

„Wij Philips IV, Koning van Spanje, ons innig leedwezen aan Frankrijk willende betuigen over den dood van zijn gezant, Graaf Bautru de Serran, bevelen een dag van algemeenen rouw, de sluiting der schouwburgen en van alle inrichtingen tot openbaar vermaak."

Gedurende het aflezen van deze proclamatie had Bautru aan het venster gestaan. Hij was zoo verbijsterd verward en ontsteld, dat hij als aan den grond genageld scheen.

Plotseling werd de deur met geweld geopend en ridder Chinon, zijn secretaris, stormde de zaal binnen. Maar toen hij den graaf bij het raam zag staan, was hij op het punt te bezwijken van verbazing en schrik.

„Zoo zijt gij het", zeide Bautru, die zijn vrees begreep. Maar kom toch binnen, ik leef. Betast mij maar en ge zult inzien, dat ik niet dood ben. Ja het is Bautru de Serran, die tot u spreekt en niet zijn „schim".

„Maar, Excellentie, wie heeft dan het bericht van uw dood verspreid?... De koning heeft er geloof aan gehecht en op dit oogenblik leest men een mis tot rust uwer ziel!"

Bautru schaterde het uit van het lachen. „Laat hem maar begaan", zeide hij, dat helpt alvast een beetje voor later."

Toen verhaalde Bautru het ongelegen bezoek van den graaf en het

onmiskenbare taal alle denkbeelden van uitbreiding van grondgebied door Engeland van de hand wees, heeft thans den negenden Mei verklaard dat uitbreiding van grondgebied het opzettelijk doel van den oorlog is.

Hij zeide: „Ons leger is nu bezig met tot gehoorzaamheid aan de koningin de territories te dwingen, welke nooit van die gehoorzaamheid hadden moeten ontslagen zijn."

Dus spreekt de premier van Engeland over twee onafhankelijke Staten. En als Engeland met Frankrijk in oorlog geraakt kan lord Salisbury, vroegere overheersching in Frankrijk door Engeland in herinnering brengende, dezelfde nobele taal gebruiken.

Dus stelt lord Salisbury alle buitenlanders in het gelijk, die steeds beweerden, dat, welk doel van den oorlog ook door de Engelschen werd opgegeven, de ware en eenige beweegreden daartoe was den Hollandschen landbouwers hun land te ontnemen.

* *

En na lord Salisbury komt de heer Chamberlain.

Weerzinwekkender taal dan de zijne hoorden we nooit.

Hij begon met te verklaren dat hij steeds even gematigd en hoffelijk was geweest in de besprekingen vóór den oorlog......hij durfde te beweren dat daarentegen president Kruger zelfs de meest gematigde hervormingen had geweigerd.

Wanneer wij in herinnering brengen dat de regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek een der voorstellen van den heer Chamberlain dadelijk aannam, maar dat deze dit voorstel daarop onmiddellijk terugnam..... dat de regeering der Z.-A. Republiek voorstellen deed, van welke de heer Chamberlain zelf verklaarde: „dat ze beide regeeringen in overeenstemming brachten aangaande negen punten van de tien, terwijl dat tiende geen oorlog waard was", dan hebben wij het recht tot den minister, die durft verklaren, dat de Transvaalsche regeering „*refused even the most moderate reforms,*" ronduit te zeggen: gij spreekt willens en wetens onwaarheid!

Dit zeggen wij en herhalen wij.

Komen waarheidlievende Engelsche *gentlemen* dan nooit in verzet tegen zulk een woordvoerder van hun regeering?

* *

De heer Chamberlain verklaarde hierop dat de beide Republieken zouden geannexeerd worden, in den volsten zin van het woord. Ze zullen als kroon-koloniën bestuurd worden uit Londen. Ze zullen geen deel aan zelfregeering verkrijgen, gelijk Canada en Australië die bezitten, „maar de geheele administratie en de aanstelling van personen welke die ten uitvoer brengen, zal volstrekt in handen zijn van Hr. Ms. regeering."

Hij voegde er aan toe, als om te bewijzen dat dit despotisch bewind voor onbepaalden tijd wordt ingevoerd: „Ge kunt het zoo ge wilt militaire administratie noemen; ik verkies het te noemen een Kroon-Kolonie-regeering."

Nu kan een militaire administratie tijdelijk gevoerd worden om orde te handhaven, tot een grondwet en zelfregeering in actie zijn gebracht, maar een Kroon-Kolonie is een onderworpen staat, welks bevolking stemrecht noch zelfregeering heeft, doch bestuurd wordt door Engelsche ambtenaren.

De zekerheid voor de twee Hollandsche Republieken, als de overmacht haar verpletterd heeft, is dus het despotisch gezag over haar van den staat die tot den oorlog dwong omdat buitenlanders niet spoedig genoeg de rechten van inlanders kregen in de Republiek.

Als Engeland deze misdaad pleegt, dan drage Engeland voortaan den naam in de geschiedenis van „*the destroyer of two free nations*", de vernieler van twee vrije volken.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Officieele berichten.

Aan den Heer H. COHEN HENRIQUEZ, consul van Italië op Curaçao, is vergunning verleend tot het aannemen van het ordeteeken van commandeur in de orde van de Kroon van Italië, hem door den Koning van Italië geschonken.

* *

Door den President van Venezuela zijn de Heeren Dr. H. FERGUSON en Dr. TH. LENS benoemd tot ridder derde klasse van de Bolivar-orde.

Havennieuws.

El Imparcial van laatstleden Dinsdag meldt het volgende:

„De colombiaansche golet *Blanca Francisca* viel laatstleden Zaterdag deze haven binnen, komende van Santa Marta. Eenige oogenblikken later wist men, dat zij geen zeebrieven had, wijl zij niet overeenkomstig de wet uitgeklaard was, iets wat niet naliet verwondering te wekken, daar het onbegrijpelijk is, dat een colombiaansch schip van een colombiaansche haven uitzeilt zonder de wettelijke formaliteiten na te komen; echter spoedig en met groot gemak werd dit vraagstuk opgelost. Naar ons werd medegedeeld is de zaak zoo als volgt:

De *Blanca Francisca,* een colombiaansch schip, in dienst van het Bestuur, lag te Santa Marta, en een fransch oorlogsschip kwam in genoemde haven aan en eischte met verkrachting van alle recht, dat de golet zich ter zijner beschikking zou stellen, omdat zij voor een gedeelte toebehoorde aan een fransch burger, en gaf toen zonder verdere verklaring aan den kapitein bevel het anker te lichten en naar Curaçao te vertrekken.

Natuurlijk zal, daar het colombiaansch Bestuur kracht niet met kracht kan keeren, deze willekeur gelijk zooveel andere bedreven door de machtigen tegen zwakken beschouwd worden als een *heldendaad,* doch men moet wel rekening ermede houden, dat misbruik van macht door een machtige natie gepleegd aan een zwakke, nagenoeg overeenkomt met den struikroover, die den ongewapenden reiziger bedreigt onder den kreet: „de beurs of het leven."

Ongelukkigerwijze komt het in deze tijden herhaaldelijk voor, dat de dwergen slachtoffers zijn van de heerschzucht der reuzen.

Zal de dag komen, dat de eigenlijke rechtvaardigheid overheerschend zal zijn?"

El Imparcial van gisteren voegde aan bovenstaand bericht het volgende toe:

„Naar aanleiding van ons artikel in het vorige nummer, onder den titel "El Poder de la Fuerza", heeft de kapitein van de golet *Blanca Francisca* ons medegedeeld, dat de papieren van het schip onder zijn bevel achtergebleven zijn te Rio-Hacha en niet te Santa Marta, zooals wij verkeerdelijk zeiden.

Ook zijn wij zeker ervan, dat het Bestuur goedvond toe te staan, dat het schip uitging.

Zooals men gemakkelijk begrijpt, komt de verantwoordelijkheid in de willekeurige daad, waarmede wij ons in genoemd artikel bezighielden, onder geen enkel opzicht neer op den kapitein."

Posterij en Telegraphie.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Edmund Bristol, M. & J. Cardoze, M. D. C. Henriquez, C. F. Muskus & Co., R. G. Monaga, B. D. Prins, Jacob Peter, Herman Tansig, Gabriel Tenedo, Antonio Vita.

Aangeteekende stukken: G. de H. Daal, I. van Lier Ez.

Niet voor bestelling vatbaar een drukwerk geadresseerd aan: Mr. J. Gorsira & fam.

* *

De Directeur van het telegraafkantoor alhier maakt bekend, dat de kantoren van Cumaná en Barcelona van af 22 Juni zijn opengesteld voor het internationaal verkeer.

De prijs per woord is voor Curaçao fr. 2.20.

Leger.

Voor den tijd van drie jaren is gedetacheerd bij de landmacht in West-Indië de 2e luit. J. L. SCHOONHOVEN van het 3e reg. infanterie.

* *

Van vertrouwbare zijde werd ons medegedeeld, dat het gerucht, hetwelk hier ging over de bevordering van den kapitein-luit. ter zee W. DE BRUIJNE onwaar is. Genoemde hoofdofficier is nog niet aan de beurt om tot kapitein ter zee bevorderd te worden.

Dankbetuiging.

Van een vriendelijken toezender ontvingen wij in dank het *Plan of the Pan-American-Exposition,* die gehouden zal worden te Buffalo, New-York, van 1 Mei tot 1 November 1901.

Naar dit plan te oordeelen belooft de tentoonstelling grootsch te zijn.

Colombia.

In den loop dezer week werd uit Maracaibo hier een telegraphisch bericht ontvangen, dat de gouvernements-troepen Cayetano en Urumaco in de nabijheid van Cúcuta genomen hadden en optrokken naar Cúcuta.

El Imparcial van 19 Juni neemt een bericht over van *El Tiempo* van 4 Juni te Caracas, waaruit eveneens blijkt, dat de zaak der revolutie in Colombia zeer slecht staat.

Wordt in bovenbedoeld bericht gesproken van de gevangenneming van de Generaals VARGAS SANTOS en SOTO, de *Imparcial* teekent daarbij aan, dat deze gevangenneming noch bevestigd, noch medegedeeld is door een militair bevelhebber of door een autoriteit van Colombia.

---

origineele middel, dat hij gebruikt had, om ervan bevrijd te blijven.

„Excellentie, vergeef mij, dat ik hier zoo wild binnenliep...... Het bericht van uw plotselingen dood had mij zoo getroffen, dat ik mij zelf ervan wilde overtuigen. Ik moet aan Mazarin bericht zenden van het droevig ongeval. Tevens ben ik belast met een geheim telegram, betreffende een zeer gewichtige zaak."

„Welk geheim telegram? Welke gewichtige zaak? Verklaar u!!"

„Toen zich het nieuws van uw dood verspreidde, kondigde Philips aan, dat om uw dood al de onderhandelingen over het huwelijk van Lodewijk onderbroken werden. Om politieke redenen ziet hij het niet gaarne tot stand komen. Het is slechts om tijd te winnen, teneinde een verbond te sluiten met Oostenrijk, om zoodoende het huwelijk te beletten. Dezen nacht nog vertrekt Graaf de Penêz naar Vienne, om die plannen ten uitvoer te brengen. U ziet dus, dat de zaak een ernstig karakter heeft aangenomen en groote europeesche moeilijkheden kan veroorzaken."

„Mijn Hemel, Chinon, wat ben je een Jobsbode!" zeide Bautru doodsbleek en als verpetterd. „Een dure scherts!!......Mij naar den koning begeven, mij levend verklaren en hem de zaak mededeelen, dat was mijzelf en Lodewijk den veertienden belachelijk maken......Wij gaan in het oog der andere volken toch al door voor lichtzinnig, maar nu zou men ons met den naam van „grappenmakers" bestempelen!......Neen, wij moeten voorkomen, dat de graaf naar Vienne gaat. Hij zal het doel van zijn reis niet bereiken!"

„Maar, Excellentie, ge wilt toch geen geweld te zijnen opzichte gebruiken?"

„Ik geweld gebruiken met dien besten graaf die zoo vurig voor mij gebeden heeft, die mij zoo overvloedig met zegen overladen heeft?"

„Ja Excellentie, ge zijt vroolijk of er niets gebeurd ware. Intusschen......

„Intusschen ben ik al lang getroost en gerustgesteld, Chinon. Ik heb een magnifique idée! Ik blijf dood voor Madrid en geheel Spanje. Houd u bezig met de toebereidselen van mijn begrafenis. Zorg, dat gij het juiste uur van vertrek weet van den graaf en ook den weg, dien hij zal volgen. Daarna komt ge weer bij mij en ik zal u mijn plan mede deelen.

II.

Om elf uur des avonds vertrok uit de Puerta del Sol een groote koets met drie paarden bespannen, om graaf de Penêz naar Vienne te brengen. Hij was vergezeld van twee dienaren, die achter op den wagen zaten.

Het was stormachtig weer, donkere zware wolken bedekten den hemel. Zij hadden Madrid al heel ver achter den rug liggen. Daar klonken somber twaalf slagen in het holst van den nacht van den ouden toren van een nabijgelegen klooster, toen eensklaps een menschelijke gedaante, in een langen, zwarten, zonderlingen mantel gehuld, zich voor het rijtuig plaatste. De paarden schrikten hevig en bleven bij deze verschijning plotseling stilstaan. Het geheimzinnig wezen naderde het rijtuig, opende het portier, en zeide met een stem, die uit het graf scheen te komen.

„Graaf de Penêz, ik ben Bautru, die hedenmorgen overleden is......

De spaansche minister wierp zich achter in het rijtuig en was verstijfd van schrik. Het gewaande spook ging voort met dezelfde holle stem:

„Gij zijt op weg naar Vienne, om een plan te ontwerpen met Oostenrijk tegen Frankrijk, teneinde het huwelijk van Lodewijk en Maria Theresia te beletten......Ik weet dit, want Graaf, er bestaan geen geheimen voor den ontslapene......Ik heb het kille graf verlaten, om uwe booze plannen te verijdelen......Reik mij dat onderwerp over en spoor uwen vorst aan, om zijne toestemming tot dat huwelijk te geven, zooals hij mij beloofd had. Dan zal ik u laten gaan. Maar — zijt gij vermetel genoeg mij iets te weigeren, zoo heb ik de macht deze dorre hand naar u uit te strekken en u mee te voeren in het rijk der dooden!"

Als eenig antwoord wierp de graaf hem de schets van het verbond met bevende hand toe en sloot onmiddellijk het portier.

Toen liet hij de paarden omkeeren en eenige minuten later was het rijtuig aan den horizon verdwenen in de richting van Madrid.

Bautru wierp zijn zwarten mantel af en schaterde het uit van 't lachen.

„Zeg Chinon", riep hij vroolijk. „Hoe vindt je de grap? Die arme de Penêz is waarlijk bestemd, om zijn gansche leven de dupe van mijn scherts te zijn."

Chinon, die al dien tijd achter eenige boomen had geschuild, kwam nu te

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (ó 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

BUITENLAND.

Frankrijk. — Bravo voor Parijs. Het is bij de herstemming trouw gebleven aan zijn uitspraak van de eerste stemming en heeft aan de regeering en aan de socialisten en radicalen een geduchte nederlaag toegebracht. Gekozen zijn voor 30 plaatsen 19 nationalisten en maar 11 radicalen en socialisten, niettegenstaande de socialisten en radicalen een lijst hadden gevormd van republikeinsche concentratie, om het gevaar van de nationalistische overwinning te keeren. Onder de verslagenen is o. a. de socialistische burgemeester Lucipia.

Dank aan deze overwinningen, welke voor het meerendeel met groote meerderheid van stemmen werden behaald, is de Raad om en gaat het bestuur van Parijs uit de handen der socialisten over in die der nationalisten.

Zondag 6 Mei werden 21 zuivere nationalisten gekozen en nog een viertal, die hen zeer na stonden, zoodat zij nu de meerderheid hebben en althans de socialisten weer beslist in de minderheid zijn. Nogmaals: Bravo Parijs. Niet, dat wij de nationalisten in alle opzichten als onze geestverwanten wenschen beschouwd te zien, doch zij staan ons in ieder opzicht heel wat nader dan de socialistische kliek, die eerst in de Fransche hoofdstad regeerde.

Duitschland. — De Rijksdag heeft de Lex Heinze stilzwijgend laten verdwijnen en in een vergadering van een half uur een tusschen de partijen overeengekomen nieuw wetsontwerp in eerste, tweede en derde lezing aangenomen. Het heeft denzelfden inhoud als de vroegere Lex Heinze, behalve het tegen komedie, kunst en literatuur gerichte artikel. Tegen stemden de socialisten en eenige vrijzinnigen en democraten.

Dr. Lieber, de aanvoerder van het Centrum, was na zijn zware ziekte voor 't eerst weer aanwezig. Hij werd van alle kanten geluk gewenscht, en zijn stoel was met bloemen getooid.

Engeland.—In het Lagerhuis hebben twee Iersche afgevaardigden vragen gedaan in verband met den oorlog.

Dr. Tanner vroeg den minister van marine of er officieren van gezondheid of andere officieren waren, die geklaagd hadden over inrichting van de *Mongolian* voor de krijgsgevangen Boeren, of ziekte en sterfgevallen het gevolg waren geweest van gebrek aan ruimte aan boord, of de hoeveelheid water, die beschikbaar was, gewone zindelijkheid onmogelijk maakte, en of de sanitaire maatregelen onvoldoende waren.

Wyndham, de vraag beantwoordende, zei dat zulk een rapport noch op het ministerie van oorlog, noch op dat van marine ontvangen was.

Healy vroeg daarop of de regeering zoo spoedig mogelijk zou bekend maken, welk gedeelte der kosten van den oorlog ten laste zou komen van de mijnindustrie in Transvaal. De minister van financiën antwoordde dat zulke meedeelingen voorbarig zouden zijn. Men kon nog niet zeggen in welken toestand de mijnen zouden verkeeren, na den oorlog.

Spanje. — De toestand in Spanje blijft ernstig, al melden de officieuse berichten, dat de belastingopstand onderdrukt is. Het schijnt, dat er een strenge pers- en telegrammen-censuur wordt toegepast en de arrestaties in Valencia en Barcelona houden aan.

Sagasta, het hoofd der liberale oppositie, is niet ingegaan op het voorstel van Romero Robledo, het hoofd der conservatieve oppositie, om samen te werken tot een petitie aan de Regentes ten einde zoo spoedig mogelijk de Cortes bijeen te roepen. Sagasta is bang voor de verantwoordelijkheid, welke hem zou kunnen nopen op zeker oogenblik weder het bewind te aanvaarden, terwijl de verbittering tegen zijn kabinet, dat gedurende den oorlog regeerde, minstens even groot is als die thans tegen Silvela heerscht. Deze mag zich gelukkig rekenen dat hij die beide oude vossen dus niet verbonden tegen zich heeft maar elk voor zich.

Belgie. — Abbé Daens zal waarschijnlijk bij de volgende Kamerverkiezing niet gekozen worden.

Ofschoon hij met alle krachtsinspanning voor zijn eigen candidatuur ijvert en steun zoekt bij de socialisten, wijst dezer hoofdorgaan, de *Peuple*, hem onmeedoogend af, omdat er met hem geen voordeel te behalen is.

De *Bien Public* roept hierbij uit: „Pauvre abbé......!"

Inderdaad, wèl te beklagen is deze afgedwaalde priester, merkt het *Centrum* op.

Eerst werd hij door liberalen en socialisten toegejuicht, toen hij in opstand kwam tegen zijn kerkelijke overheid en scheuring wekte in de katholieke gelederen.

Overal werd hij ingehaald en plechtig rondgeleid, om zoodoende proselieten te maken onder de roomsche arbeiders.

Hij alleen werd geprezen als de ware volksvriend, terwijl anderen volstrekt onbetrouwbaar heetten.

En thans wil men hem niet eens aan een Kamerzetel helpen.

Abbé Daens heeft uitgediend en wordt nu weggeworpen als een uitgeknepen citroen.

De *Peuple* verklaart: „Wij hebben niets met abbé Daens gemeen, ofschoon wij zijn karakter hoogachten."

Dát is socialistische dankbaarheid!

Oostenrijk. — Het Oostenrijksche Parlement is onder groote belangstellig geopend. De minister-president diende wetsontwerpen in aangaande het gebruik van de talen in Bohemen en Moravië en een ontwerp aangaande de afbakening van de districten in Bohemen. Hij hield daarbij een lange redevoering, waarin hij o. a. verklaarde, dat de financieele toestand des lands niet gunstig is, en dat hij alle verantwoordelijkheid weigert, zoo de Kamer aan de regeering niet de vereischte nieuwe hulpmiddelen toestaat. Hij wees verder op het groote belang van de ontwerpen en het ernstige karakter van den toestand ten gevolge van de diepe wijziging in de geschiedenis van het rijk, voortspruitende uit de wetsontwerpen, ingediend om te trachten den vrede in het land te herstellen. De Czechen beantwoordden deze rede, door onmiddellijk hun obstructies te hervatten.

De drie wetsontwerpen, over de talen in Bohemen en in Moravië en over de verdeeling van Bohemen in districten, indienende, vestigde hij de aandacht op het gewicht van die ontwerpen en den ernst van het oogenblik. Ofschoon zij uit de behoefte van den tijd zijn ontsproten, sprak hij, maken zij toch een diepe insnijding in de geschiedenis van het rijk. De regeering had zichzelf deze ontwerpen ontwrongen, en zij had dezen gewichten stap alleen gedaan om een ernstige poging te doen om den vrede te herstellen.

Werden de ontwerpen geketst, dan zou men van de regeering niets ergers kunnen zeggen dan dat zij voorstellen had gedaan omtrent de wijze, waarop volgens haar gevoelen de vrede te herstellen was. Het dacht de regeering beter, de wetsontwerpen op constitutioneele wijs tot stand te brengen, dan terug te keeren tot een soort van wetgeving, die dan den volkeren van het rijk hun invloed ontnam en hun krachten verdeelde. De regeering hoopte nog, dat het ondanks alle moeilijkheden gelukken zou, aan het werk te gaan.

Amerika. — De afgezanten der Boeren brachten een bezoek aan president Mc. Kinley. Zij werden niet officieel ontvangen en boden ook geen geloofsbrieven aan. De president ontving hen in de blauwe spreekkamer. Men voerde een vriendschappelijk gesprek. Daarna geleidde de president zijn bezoekers naar het terras achter het huis, waarvan men een prachtig gezicht heeft op de Potomac. Eindelijk werd de naam van president Kruger genoemd.

De afgezanten omschreven toen het doel van hun zending en zeiden, dat zij geloofden dat de verklaring, die minister Hay gegeven had, definitief was; de Vereenigde Staten konden dus niet tusschenbeide komen? Mc. Kinley antwoordde: Neen. En hij vervolgde: Toen hij eenigen tijd geleden Engeland zijn goede diensten aanbood, deed hij het met genoegen, hopende een einde te kunnen maken aan den strijd, maar Engeland nam het aanbod niet aan. De Vereenigde Staten konden nu niets meer doen. De afgezanten antwoordden, dat zij blij waren te weten dat zij in de Vereenigde Staten vrienden hebben. Daarop namen zij afscheid van den president.

China. — Door het optreden der *Boxers* en het intrigeeren der keizerin-weduwe is de toestand in China zeer critiek. Vreemde gezanten te Peking werden gevangen gezet, vermoord of belet te vertrekken. Rusland, Engeland, Frankrijk, Duitschland en Japan zenden hun schepen naar Takoe tot bescherming hunner onderdanen; ook Nederland gaf bevel aan een oorlogsschip, dat zich in Oost-Indië bevond, derwaarts te vertrekken. Rusland wordt verweten in verstandhouding te staan met de keizerin-weduwe tot het bezetten van Peking door russische troepen. De troepen der mogendheden werden reeds aan land gezet en het kwam reeds tot een treffen met de *Boxers*,

---

voorschijn en zeide: „Het kunstje is even zoo volmaakt gelukt als van morgen."

„Ik heb er waarlijk plezier in", antwoordde Bautru. „Daar is het verdrag. Breng nu het rijtuig hier, dat ginds op mij wacht. Ik vertrek oogenblikkelijk naar Parijs om den koning den goeden uitslag van alles mede te deelen. Keer gij echter naar Madrid en zend mij dus mijn doodkist naar Frankrijk. Handel ook alsof het huwelijk een voldongen feit is."

Chinon beloofde het.

En werkelijk vierde men weinig later met oostersche weelde het huwelijk van Lodewijk XIV met Maria Theresia.

De ridder Chinon werd door Philips IV belast den franschen koning zijn innig leedwezen te betuigen over het verlies van zijn minister. Onnoodig te zeggen, dat Chinon deze boodschap niet overbracht.

Bautru bleef dood voor de Spanjaarden tot 1665, het jaar, waarin hij werkelijk stierf. Toen pas wist de koning van Castilië en Arragon, hoe deze fransche diplomaat hem misleid had.

die de missies verwoesten en hun christen-landgenooten vermoorden.

Over de *Boxers* schrijft de *Curacaosche Courant* van gisteren het volgende:

The World van New-York geeft van "Boxers" de volgende uitlegging:

"RIGHTEOUSNESS, HARMONY AND FISTS."

"Chinese Minister *Wu* says the name of the Boxers organization is "*Yee Ho Chuan*", which signifies Righteousness, Harmony and Fists. This, as he kindly explains, means that the Boxers are in training as "*athletes to develop their strength in the interest of harmony and righteousness.*"

Door de vuist, dat is door het geweld, wil de nieuwe sekte, die zich in China heeft georganiseerd, de macht in handen krijgen, daartoe naar alle waarschijnlijkheid aangespoord door de Keizerin-Weduwe.

Het streven der Boxers of Vuistvechters is de vreemdelingen het land uit te jagen; zij haten de missionarissen, en de bekeerlingen onder hun landgenooten tot het Christendom staan aan hun vervolgingen en uitroeiingszucht bloot.

Transvaal.— Deze week kwamen hier over den oorlog geen telegraphische berichten in van noemenswaard belang. Wel zullen de Boerenvrienden het ten zeerste betreurd hebben, dat de gevangenneming eerst van Lord Roberts, zooals de europeesche bladen melden, en later die van Kitchener, op het laatste oogenblik nog werd verijdeld.

Advertentien.

El que suscribe suplica á sus amigos y al bondadoso gremio católico de esta ciudad se sirvan acompañarle el dia 28 del pte mes de Junio á las 6½ A. M. en la Catedral "Santa Ana" donde se celebrará una misa por el alma y el descanso eterno de su muy querida hermana **CONCEPCION.**

Asegurándoles que por tamaña bondad les quedará eternamente agradecido

MARIANO D. BECERRA.

Ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat hij van af 1 Mei is opgetreden als agent van de "Naaml. Vennootschap - Zout-Exploitatie & Cultuur-Ondernemingen BONAIRE te Bonaire.

Curaçao, 1 Mei 1900.

A. J. L. STUMPF.

Van af 1 Mei is ondergeteekende opgetreden als agent van den Heer H. J. C. B. Hellmund te Bonaire.

Curaçao, 1 Mei 1900.

A. J. L. STUMPF.